
Python Tutorial Documentation

Release 0.0.1

Panagiotis Mavrogiorgos

February 17, 2017

1	Contents:	3
1.1	Αντικειμενοστραφή Προγραμματισμ (Object-Oriented Programming)	3
2	Indices and tables	13
	Python Module Index	15

Author Panagiotis Mavrogiorgos

Source code http://bitbucket.org/pmav99/python_tutorial

Generated February 17, 2017

License [Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0](#)

Version 0.0.1

Contents:

Αντικειμενοστραφής Προγραμματισμός (Object-Oriented Programming)

Προγραμματιστικά παραδείγματα

Note: Η ενότητα αυτή είναι περισσότερο πληροφοριακή. Το “ζουμί” ξεκινάει από την επόμενη.

Ο Αντικειμενοστραφής Προγραμματισμός (Object-Oriented Programming OOP για συντομία), πώς λέει και το νόμο του συνδέεται μέσα με τα αντικείμενα και κατά συνέπεια, πώς θα δομή και στη συνέχεια, και με τι κλάση. Τι είναι μωο ο Αντικειμενοστραφής Προγραμματισμός;

Κατ’ ουσίαν, ο OOP είναι να τρώω οργάνωση των προγραμμάτων που γράφουμε. Ο τρώω οργάνωση, δεν είναι φυσική ούτε μοναδική, ούτε καν ο βέλτιστος. Άλλοι τρώω οργάνωση είναι ο διαδικαστικός (procedural imperative) και ο συναρτησιακός (functional). Συνήθίζεται, αυτό οι τρώω οργάνωση τεχνική οργάνωση των προγραμμάτων να ονομάζονται προγραμματιστικά παραδείγματα (programming paradigms).

Η επιλογή του προγραμματιστικού παραδείγματος το οποίο θα χρησιμοποιούμε εξαρτάται από το πρόβλημα το οποίο καλούμαστε να επιλύσουμε, αλλά και από τη γλώσσα προγραμματισμού την οποία χρησιμοποιούμε. Δεν επιτρέπουν λοιπόν οι γλώσσες προγραμματισμού τη χρήση όλων των προγραμματιστικών παραδειγμάτων. Π.χ. υπάρχουν γλώσσες που επιτρέπουν τη δημιουργία μόνο διαδικαστικών προγραμμάτων πώς η Fortran. Υπάρχουν άλλες που επιτρέπουν τη δημιουργία μόνο (κυρίως) συναρτησιακών προγραμμάτων, πώς η Lisp και οι πολλές παραλλαγές της. Εν υπάρχουν και γλώσσες που επιτρέπουν, με περισσότερη ή λιγότερη ευκολία, να εφαρμοστεί περισσότερα από ένα προγραμματιστικά παραδείγματα. Η Python ανήκει σε αυτήν την κατηγορία καθόσον επιτρέπει να γράψουμε κώδικα που χρησιμοποιεί και τα τρία προγραμματιστικά παραδείγματα.

Note: Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα προβλήματος που προσφέρεται για λύση μέσω αντικειμενοστραφούς προγραμματισμού είναι ο σχεδιασμός GUI.

Τα πάντα είναι αντικείμενα (Everything is an object)

Μα από τι πλέον συνθέτει εκφράσει στα κείμενα που αναφέρονται στην Python είναι τι “τα πάντα είναι αντικείμενα” (everything is an object). Ευθύ άμω φυσική, μωα από την φράση αυτή ξεπηδούν δύο ερωτήματα:

- Τι είναι τα αντικείμενα (objects);
- Πώς δημιουργούνται τα αντικείμενα;

Το πρώτο ερώτημα θα το απαντήσουμε στην επόμενη ενότητα. Το δεύτερο ερώτημα μπορεί μω να απαντηθεί πολύ σύντομα. Τα αντικείμενα (objects) δημιουργούνται από τις κλάσεις (classes). Για την ακρίβεια μάλιστα, οι κλάσεις ορίζονται ως εργοστάσια αντικειμένων (object factories). Είναι δηλαδή, τα στοιχεία εκείνα της γλώσσας, τα οποία κατασκευάζουν αντικείμενα (objects). Προκειμένου βέβαια να γίνει καλύτερα κατανοητό αυτό θα πρέπει πρώτα να δούμε τι είναι τα αντικείμενα.

Αντικείμενα (object)

Προκειμένου να εξηγήσουμε τον ρόλο αντικείμενου (object) στην Python συχνά βοηθεί να σκεφτούμαστε τα αντικείμενα (objects) ως κάτι ανάλογο με αυτό που ονομάζουμε στη γραμματική τη φυσική γλώσσα “ουσιαστικό”.

Για να γίνει πιο σαφές αυτό ας σκεφτούμε ορισμένα ουσιαστικά. Καρκλά, τραπέζι, σκλό, γάτα, κκλό, ορθογώνιο, οδηγός είναι ορισμένα που πιθανόν ρχονται στο μυαλό. Αν προσπαθούμε να δούμε το κοινό σημείο όλων των παραπάνω θα δούμε τι πρόκειται για:

Ουττητέ (μψυχή ψυχή) οι οποίες έχουν συγκεκριμένη ιδιότητα / και μπορούν να εκτελούν συγκεκριμένες ενέργειες.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα:

- Μια καρκλά έχει τις ιδιότητες χρώμα, ψος, υλικό κτλ.
- ένα ορθογώνιο αντιστοιχεί έχει τις ιδιότητες πλάτος, ψος, εμβαδόν, περίμετρο κτλ.
- Μια γάτα έχει τις ιδιότητες νόμα, ηλικία, φύλλο κτλ αλλά επίσης μπορεί και να εκτελέσει διάφορες ενέργειες πω π.χ. να νιαουρήσει, να τρξει, να περπατήσει, να σκαρφάλψει, να φει κτλ.
- ένα οδηγός μπορεί να προβεί σε διάφορες ενέργειες, πω π.χ να στρίψει, να φρενεί, να επιταχύνει, να βλεις μπροστά τη μηχανή κτλ.

πώς γίνεται σαφές από τα παραπάνω, σε ρόλο φυσική γλώσσα, οι ιδιότητες των αντικειμένων είναι όλα ουσιαστικά, ενώ οι ενέργειες που μπορούν να εκτελέσουν είναι ρήματα.

Note: Την αντιστοίχιση αυτό μεταξύ ιδιοτήτων - ουσιαστικών και ενεργειών - ρημάτων καλό είναι να την κρατούμε στο νου μας καθώς θα μας χρειαστεί αργότερα όταν θα δούμε πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις κλάσεις.

Ο παραπάνω “ορισμός” των αντικειμένων είναι φυσική πολύ γενική και δύσκολα θα ντεχτεί σε ενδελεχή εξέταση από έναν φιλόλογο. Παρά ταύτα, είναι να ορίσουμε που μας βολεύει ιδιαίτερα όταν επιστρέφουμε στον κόσμο του Αντικειμενοστραφούς Προγραμματισμού και αυτό γιατί τα αντικείμενα (objects) είναι εκείνοι οι “ουττητέ” οι οποίες μας επιτρέπουν να περιγράφουμε κάθε τι που έχει ιδιότητα και μπορεί να εκτελέσει ενέργειες. Με λίγα λόγια δηλαδή, μέσω των αντικειμένων μπορούμε να περιγράψουμε πρακτικό σχεδόν οτιδήποτε συναντάμε στον υλικό κόσμο.

Χρησιμοποιώντας την ορολογία της Python, οι ιδιότητες ενός αντικείμενου ονομάζονται **attributes**, ενώ οι ενέργειες που μπορεί να εκτελέσει ονομάζονται **methods** (μέθοδοι).

Κλάσεις (Classes)

Warning: Η σύνταξη των κλάσεων στην Python είναι αρκετά απλή. Παρά ταύτα, σε πρώτη φάση θα χρησιμοποιήσουμε μια ακόμη πιο απλοποιημένη σύνταξη (η οποία μω μοιάζει αρκετά με Python) προκειμένου να καταλάβουμε ευκολότερα ορισμένες βασικές έννοιες του Αντικειμενοστραφούς Προγραμματισμού. Την κανονική σύνταξη της Python θα την δούμε στη συνέχεια.

Μια κληση δεν ειναι τποτα αλλο παρ να ορισμ. Αυτ που ορζει ειναι το ποιε ιδιτητε (attributes) και ποιε μεθδου (methods) θα χει να αντικεμενο.

Α δομε να παρδειγμα. Σε πρτη φση α φτιξουμε μια κληση που ορζει να Αντικεμενο Γτα, (με αλλα λγια δηλαδ μια Γτα!):

```
class Cat():
    name
    age
    sex

    def eat():
        print("%s is eating" % name)

    def sleep():
        print("%s is sleeping" % name)
```

Η πρτη γραμμ ειναι αυτ στην οποα ορζεται το νομα τη κληση. Προσξτε την παρουςα των παρενθσεων. Τη χρση του θα τη δομε στη συνηχεια. Οι γραμμ που ακολουθον, αποτελουν το σμα τη κληση (class body). Στη συγκεκριμνη περπτωση, ορσαμε τι οι γτε που θα δημιουργηθον απ την κληση αυτ, θα χουν 3 ιδιτητε (νομα, ηλικια και φλο) και θα μπορου να εκτελουν 2 ενργιε (θα χουν 2 μεθδου δηλαδ), να τρνε και να κοιμονται.

λε οι γτε που θα δημιουργηθον απ την κληση αυτ θα χουν μνο αυτ τι ιδιτητε (attributes) και θα μπορου να εκτελουν μνο τι συγκεκριμνε ενργιε.

Note: Θα μποροσαμε φυσικ να κνουμε την κληση μα πολ πιο συνητη. Μια γτα εξλλου ειναι να πολ συνητο οργανισμ... Αλλ εδ για διδακτικο λγου προτιμισαμε να κρατσουμε τα πργματα απλ. Στην πρξη, συνθω, οι κλσει μα θα ειναι αρκετ πιο συνητε.

Τρα θα χρσιμοποιουσμε την κληση που ορσαμε παραπνω για να δημιουργησουμε δο νε γτε (δηλαδ δο να αντικεμενα Γτα). Τη γτα του Joe, μια θηλυκ γτα δο ετν που τη λνε “Kitty” και τη γτα τη Mary, μια αρσενικ γτα οκτ ετν που τη λνε “Paul”:

```
joes_cat = Cat(name="Kitty", age=2, sex="female")
marys_cat = Cat(name="Paul", age=8, sex="male")
```

Η συνταξη για τη δημιουργα των νων αντικειμνων Γτα ειναι πολ απλ. Απλ χρσιμοποιουμε το νομα τη κληση και μσα στι παρενθσει δνουμε τι τιμ των ιδιοττων (attributes) τη κληση. Με τον τρπο αυτ, δνουντα δηλαδ διαφορετικ τιμ στα attributes τη κληση, μπορομε να δημιουργησουμε πολλ, διαφορετικ μεταξ του γτε. Δεν υπρχει καννα περιορισμ στον αριθμ των νων αντικειμνων που θα δημιουργησουμε απ μα κληση. Μπορομε να δημιουργησουμε σα να αντικεμενα θλουμε.

λα τα να αντικεμενα θα χουν ακριβ τι διε ιδιτητε (attributes) και τι διε μεθδου. Οι τιμ των ιδιοττων του μω θα ειναι διαφορετικ μεταξ του. Μπορομε φυσικ να δσουμε ακριβ τι διε τιμ στι ιδιτητε, οπτε θα δημιουργηθον δο μοια αντικεμενα, αλλ συνθω δεν χουμε λγο να κνουμε κτι ττοιο.

Note: Υπενθυμζουμε τι προηγουμνω ορσαμε τι κλσει σαν εργοστσιο αντικειμνων (factory object). Ακριβ πω να εργοστσιο που φτιχνει καρκλε μπορε να κατασκευσει καρκλε διαφορετικο σχεδου, διαστσεων και χρματο σε ποια ποστητα επιθυμε, τσι και οι κλσει μπορου να κατασκευσουν αντικεμενα με διαφορετικ ιδιτητε σε ποια ποστητα επιθυμομε.

Στην ορολογα του Αντικειμενοστραφο Προγραμματισμο, λα τα να αντικεμενα που δημιουργονται απ μα κληση ονομζονται στιγματυπα (instances).

Note: πω μια φωτογραφία εν αθλητ που τρχει αποτελε την απεικνιση μα μνο απ λε τι θσει που πρσε κατ τη διρκεια του αγνα του, τσι και μα instance αποτελε μα μνο αποτπωση λων των δυνατν συνδυασμν που μπορου να χουν οι ιδιτητε μια κληση.

Πρσβαση σε ιδιτητε και μεθδου

Προκειμνου να αποκτσουμε πρσβαση στι ιδιτητε και στι μεθδου των αντικειμνων που δημιουργσαμε, χρσιμοποιομε το λεγμενο *dot notation*. Πχ. για να εκτυπσουμε στην οθνη το νομα τη κθε γτα θα δυναμε:

```
print(joes_cat.name)
print(marys_cat.name)
```

Το αποτλεσμα τη εκτλεση του παραπνω κδικα θα εναι:

```
Kitty
Paul
```

Αντστοιχα για να πομε στη γτα του Joe να κοιμηθε και στη γτα τη Mary να φει θα το κναμε ω εξ:

```
joes_cat.sleep()
marys_cat.eat()
```

Το αποτλεσμα τη εκτλεση του παραπνω κδικα θα εναι:

```
Kitty is eating.
Paul is sleeping.
```

Περισστερα για τι Μεθδου

Αν προσξουμε τον ορισμ των μεθδων μσα στο σμα τη κληση, θα δομε τι δε διαφρουν απ τον ορισμ των συναρτσεων. Μα μθοδο δεν εναι τποτα αλο παρ μα συνρτηση που ανκει σε να αντικεμενο. λα σα ξρουμε για τι τυπικ συναρτσει τη Python ισχουν και εδ. Μπορομε να δσουμε ξτρα ορσματα (arguments) σε μα μθοδο κτλ. Πχ α ξαναορσουμε την κληση τη Γτα, βζοντα αυτ τη φορ υποχρεωτικ ορσματα στι μεθδου τη:

```
class Cat():
    name
    age
    sex

    def eat(food):
        print("%s is eating %s." % (name, food))

    def sleep(time):
        print("%s is sleeping for %d minutes." % (name, time))
```

Αυτ τη φορ λοιπν, θα μπορομε να πομε στι γτε που θα δημιουργσουμε τι να φνε και πση ρα να κοιμηθουε. Πχ με τον ακλουθο κδικα, θα δημιουργσουμε μια γτα στην οποα θα πομε πρτα να φει ποντκια, στη συνηεια να κοιμηθε για 120 λεπτ και μετ να πιει γλα:

```
alley_cat = Cat(name="Leo", age=4, sex="male")

alley_cat.eat("mice")
alley_cat.sleep(120)
alley_cat.eat("milk")
```

Το αποτέλεσμα της εκτέλεσης του παραπάνω κώδικα θα είναι:

```
Leo is eating mice.
Leo is sleeping for 120 minutes.
Leo is eating milk.
```

Note: Παρ'τι επμονε προσπθει του, ο συγγραφέας ποτ δεν κατ'φερε να πει στη γτ'α του πση ρ'α να κοιμηθε...

Βλ'πετε, σ'τι κλ'σει που ορ'ζουμε εμε, μπορομε να αποφ'σσουμε για τη συμπεριφορ των αντικειμ'νων που θα δημιουργηθ'ν. Στον π'ραγματικ'ο κοσμο π'λι χι...

Warning: Το τι οι μ'θοδοι ε'ναι ακριβ' διε' με τι συναρτ'σει δεν ε'ναι απ'λυτα ακριβ'. Στην ψευδογλ'σσα που χρ'σιμοποιομε, ισ'χει μεν κ'τι τ'τοιο αλλ' στην Python οι μ'θοδοι χ'ουν μα διαφορ' απ' τι συναρτ'σει. Για την ρ'α δεν ε'ναι σημ'αντικ'. Απ'λ κρατ'στε το στο μυ'αλ' σα.

Κληρονομικτητα (Inheritance)

σ'ω η π'λον κεφαλ'ιδη ν'νοια του Αντικειμενικοστ'ραφο Προγραμματισμο ε'ναι η κληρονομικτητα (inheritance).

Με τον ρ'ο κληρονομικτητα, ε'ννοομε τη δυναττητα που χ'ει μια κλ'ση να κληρονομε' λε' τι ιδι'τητε και τι μεθ'δου μια αλλ'η κλ'ση. Χρ'σιμοποιοντα' λ'γο πιο επσημη ορολογ'α, λ'με τι η κλ'ση που ορ'ζεται πρ'τη ε'ναι η βασικ'η κλ'ση (base class) και η κλ'ση που κληρονομε' τη βασικ'η κλ'ση ονομ'ζεται παρ'γωγη κλ'ση (derived class). Ε'ναλλακτικ'οι βασικ'η κλ'σει ονομ'ζονται και υπ'ερκλ'σει ε'ν οι παρ'γωγε' κλ'σει ονομ'ζονται υποκλ'σει.

Α δομε' να παρ'δειγμα:

```
class BaseClass():
    attr1
    attr2

    def method1():
        print("You just called method1.")

    def method2():
        print("You just called method2.")

class DerivedClass(BaseClass):
    pass
```

Η υπ'ερκλ'ση (BaseClass) δεν χ'ει καμ'α διαφορ' απ' τι κλ'σει που χ'ουμε δει ω' τ'ρα. Η υποκλ'ση (DerivedClass) μ'ω χρ'σιμοποιοε' ελαφρ' διαφορετικ'η συνταξη. Α'ντ'οι παρ'ενθ'σει τη πρ'τη γραμμ' του ορισμο' τη' να ε'ναι κεν':

```
class DerivedClass():
    pass
```

περιχ'ουν το νομ'α τη' υπ'ερκλ'ση:

```
class DerivedClass(BaseClass):
    pass
```

Α'ντ' η μ'κρ' διαφορ' στη συνταξη κ'νει λ'η τη διαφορ'! Με τον τρ'πο α'ντ', οι instances τη' DerivedClass αποκτο'ν λε' τι ιδι'τητε και λε' τι μεθ'δου που ορ'στηκαν στην BaseClass! Α δομε' να παρ'δειγμα. Θα δημιουργ'σουμε δο' instances τη' DerivedClass και θα καλ'σουμε τι μεθ'δου που χ'ουν ορισ'τε στην BaseClass:

```
# Class Instantiation
instance1 = DerivedClass(attr1="value1", attr2="value2")
instance2 = DerivedClass(attr1="value3", attr2="value4")

instance1.method1()
instance2.method2()
```

Το αποτέλεσμα του παραπνω κδικα θα ειναι:

```
You just called method1.
You just called method2.
```

πω βλπουμε, αν και το class body τη DerivedClass ειναι κεν, παρλα αυτ, τα στιγμιτυπ τη, τα αντικεμενα δηλαδ που δημιουργονται απ την κληση, μπορον να καλον κανουνικ τι μεθδου τη BaseClass.

Note: Δηλαδ, προσθτοντα το νομα τη υπερκληση στον ορισμ τη κληση, (μσα στι παρενθσει τη πρτη γραμμ) ο ορισμ τη DerivedClass γνεται ισοδναμο με τον ακλουθο:

```
class DerivedClass():
    attr1
    attr2

    def method1():
        print("You just called method1.")

    def method2():
        print("You just called method2.")
```

Επειδ το παραπνω ειναι πολ γενικ, α δομε και να πιο χειροπιαστ παρδειγμα. Θα ορσουμε λοιπν μα κληση η οποα θα δημιουργε Ζα:

```
class Animal():
    species
    race
    sex

    def speak():
        print("I don't know what to say...")
```

Στη συνηχεια θα ορσουμε δο κλσει που εξειδικεουν την κληση Ζου:

```
class Cat(Animal):
    def speak():
        print("Meow!")

class Dog(Animal):
    def speak():
        print("Woof!")
```

Οι κλσει Σκλου και Γατα κληρονομον τι ιδιτητε και τι μεθδου τη κληση Ζου. Προσοχ στη μεθοδο speak() μω! πω βλπουμε και οι δο υποκλσει ξαναορζουν την μεθοδο που κληρονησαν απ την υπερκληση του. Αυτ ειναι μα απ τι βασικτερε τεχνικ τη Κληρονομικτητα (Inheritance). Οι υποκλσει δεν κληρονομον απλ ιδιτητε (attributes) και μεθδου (methods), αλλ μπορον να ξαναορσουν τι μεθδου που κληρονησαν, εξειδικεοντ τι.

Α το δομε και στην πρξη:

```
# Class Instances
my_dog = Dog()
my_cat = Cat()

my_dog.speak()
my_cat.speak()
```

Το αποτέλεσμα του παραπινω κώδικα είναι:

```
Woof!
Meow!
```

Φυσικ οι υποκλσει, εκτ απ το να ξαναορσουν τι μεθδου που κληρονομου, μπορου να ορσουν και νε μεθδου. Παρδειγμα δε θα δομε για αυτ γιατ εναι μλλον απλ.

Απλ vs Πολλαπλ Κληρονομικτητα (Single vs Multiple Inheritance)

Αργ γρηγορα (μλλον γρηγορα) θα ακοσετε τον ρο Πολλαπλ Κληρονομικτητα (Multiple Inheritance). Η κληρονομικτητα που χουμε δει ω τρα εναι η λεγμενη Απλ Κληρονομικτητα (Single Inheritance). Η διαφορ μεταξ τη απλ και τη πολλαπλ κληρονομικτητα γκειται στον αριθμ των υπερκλσεων που χει μα συγκεκριμνη υποκλση. Αν κληρονομε απ μα μνο υπερκλση ττε μιλμε για απλ κληρονομικτητα. Αν κληρονομε απ δο περισσρε υπερκλσει, ττε μιλμε για πολλαπλ.

να παρδειγμα πολλαπλ κληρονομικτητα εναι το ακλουθο:

```
class BaseClass1():
    pass

class BaseClass2():
    pass

class DerivedClass(BaseClass1, BaseClass2):
    pass
```

Warning: Η πολλαπλ κληρονομικτητα εναι περπλοκη. Το παρδειγμ μα δεν αναδεικνει τη δυσκολα τη, αλλ πιστψτε με, δεν εναι εκολο να την κνει να συμπεριφερθε σωστ. Η χρση τη πολλαπλ κληρονομικτητα εναι συνθω νδειξη κακο design. Αυτ εναι και ο λγο που υπρχουν πολλ γλσσε προγραμματισμο που υποστηρζουν μνο απλ κληρονομικτητα (πχ Java). Στην πλειοψηφα των περιπτσεων, υπρχει απλοστερο τρπο να κνουμε αυτ που θλουμε απ το να καταφγουμε στην πολλαπλ κληρονομικτητα. Καλ εναι να την αποφεγετε (εκτ και αν ξρετε τι κνετε, οπτε μλλον δε θα διαβζετε αυτ το κεμενο :P).

Στο σημειο αυτ, οφελουμε να διασαφηνισουμε τι μα αλληλουχα κλσεων που διαδοχικ κληρονομου η μα την λλη δεν εναι πολλαπλ κληρονομικτητα. Παραδεγματο χρη το ακλουθο παρδειγμα εναι απλυτα τυπικ απλ κληρονομικτητα:

```
class Animal():
    pass

class Mamal(Animal):
    pass

class Feline(Mamal):
    pass

class Cat(Feline):
    pass
```

Θα μπορούσαμε φυσικ να χουμε πολ περισσοτερε απ τσσερι κλσει. Τα γενεαλογικ δντρα του ζωικο και του φυτικο βασιλειου αποτελον πολ χαρακτηριστικ παραδεγματα ττοιου εδου αλληλουχιν.

Πτε χρησιμοποιομε την **Κληρονομικτητα**;

Το θεμελιδε αυτ ερτημα, ευτυχ, χει πρα πολ απλ απντηση. Η (απλ) Κληρονομικτητα χρησιμοποιεiatαν χουμε μια ακολουθα (η ιεραρχα αν προτιμε) αντικειμνων τα οποα πηγανουν απ το γενικτερο στο ειδικτερο. Το παρδειγμα με τη προηγουμενη εντητα (Ζα Θηλαστικ Αιλουροειδ Γτε) ενα πολ χαρακτηριστικ.

Αν μελετσουμε τι σχσει μεταξ των διαδοχικν κλσεων θα δομε τι η “κθε υποκλση ενα η υπερκλση τη”. Δηλαδ:

Μα Γτα ενα Αιλουροειδ.

να Αιλουροειδ ενα Θηλαστικ.

να Θηλαστικ ενα Ζο.

Η σχση αυτ ισχει χι μνο για την αμσω αντερη υπερκλση, αλλ για κθε υπερκλση. Δηλαδ:

Μα Γτα ενα Αιλουροειδ.

Μια Γτα ενα και Θηλαστικ.

Μια Γτα ενα και Ζο.

Κθε φορ που χουμε μια παρμοια σχση μεταξ αντικειμνων, δηλαδ μπορομε να πομε τι κτι ενα κτι λλο (is-a relationship) ττε μπορομε/πρπει να χρησιμοποιησουμε κληρονομικτητα. Αυτ μω δεν απαντει στο γιατ να το κνουμε αυτ... Γιατ να μην ορσουμε κατευθεαν την κλση τη Γτα; Γιατ να μπερδευμαστε με κλσει, υποκλσει κτλ κτλ;

Η απντηση ενα η εξ. Αν χουμε να ασχοληθμε μνο με αντικεμενα Γτα ττε δεν μα χρειζονται λα αυτ. Αν μω χουμε να κατασκευσουμε Γτε, Λιοντρια, Τγρει κτλ ττε τα οφλη αρχζουν να φανονται. Ορζουμε αρχικ τα κοιν στοιχεα λων αυτν των κλσεων στην υπερκλση Αιλουροειδ, την κληρονομομε και την εξειδικεουμε καταλλω στι υποκλσει.

Αν μλιστα εκτ απ Αιλουροειδ χουμε να κατασκευσουμε και αντικεμενα Σκλου, Αλεπο, Ακου, αλλ και Αρκοδα, Αλγου, Φκια κτλ ττε η κλση Θηλαστικ κατευθεαν αποκτει νημα.

Με τον διο τρπο, αν στο πργραμμ μα χρειαζμαστε και Ψρια ντομα κτλ ττε η υπερκλση Ζο βρσκει και αυτ τη θση τη. Η κθε μα απ τι κλσει Ψρι, ντομο κτλ θα χει φυσικ το δικ τη ιεραρχικ δντρο, στο οποο θα εξειδικεεται καταλλω.

Note: Συνοψζοντα, ταν για δο αντικεμενα *A* και *B* μπορομε να πομε τι **το A ενα το B**, ττε μπορομε να χρησιμοποιησουμε κληρονομικτητα.

Συνθεση (Composition)

Τι ενα η Συνθεση;

Η Συνθεση (Composition) ενα η δετερη τεχνικ του OOP που θα αναπτξουμε.

πω θα θυμότε, εχάμε αναφέρει προηγουμένω τι υπρχει μια αντιστοιχία μεταξ των “ιδιοττων” (attributes) μια κληση και των “ουσιαστικν” τη φυσικ γλσσα. Εκτ απ αυτ μω, αναφράμε τι και τα δια τα αντικεμενα (objects) εναι “ουσιαστικ”.

Συνδυζοντα τι δο παραπνω προτσει προκπτει τι:

οι ιδιτητε (attributes) εν αντικειμνω εναι και αυτ με τη σειρ του αντικεμενα!

Η παραρτηρηση αυτ εναι η βασικ ιδά πσω απ την τεχνικ τη Συνθεση.

Η Συνθεση στην πρξη

Α δομε να παρδειγμα. Α σκεφτομε μια μηχαν αυτοκιντου. Η μηχαν αυτ αποτελεται απ πολλ εξαρτατα. Κλινδροι, βαλβδε, πιστνια, μπουζ εναι μερικ μνω απ αυτ. Η σχση που συνδει την μηχαν με τα εξαρτατα τη εναι η εξ:

Η Μηχαν χει του κυλνδρου.

Η Μηχαν χει τι βαλβδε.

Η Μηχαν χει τα πιστνια.

Δηλαδ, η μηχαν χει εξαρτατα-ιδιτητε, το καθνα απ τα οποα εναι να ξεχωριστ αντικεμενο (object). Στην ορολογα του OOP αυτο του εδου η σχση ονομζεται “has-a relationship”. Α το δομε και στην πρξη:

```
class Piston():
    pass

class Valves():
    pass

class Cylinders():
    pass

class Engine():
    pistons = Pistons()
    valves = Valves()
    cylinders = Cylinders()
```

πω βλπουμε οι ιδιτητε (attributes) τη Μηχαν εναι instances μια λλη κληση. Στο παρδειγμα αυτ οι κλει Πιστονιο, Βαλβδα και Κυλνδρου δεν χουν δικ του ιδιτητε/μεθδου, αυτ μω χει γνει καθαρ για λγου απλητα. Δεν υπρχει καννα ττοιου τπου περιορισμ. Α δομε να ακμα παρδειγμα:

```
class Tire():
    size
    max_pressure

class Engine():
    cubic_capacity
    engine_type

class Car():
    model
    color

    tires = Tire(size=18, max_pressure=30)
    engine = Engine(type="V8", cubic_capacity=1800)
```

Λογικ πλον δεν χρειζονται πολλ εξηγησει. να αυτοκνητο χει ελαστικ και μηχαν. Ορζουμε αρχικ λοιπν τι κλει Ελαστικ και Μηχαν με τι κατλληλε ιδιτητε και μεθδου. Στη συνχεια ορζουμε την κληση Αυτοκνητο

η οποια χει ω ιδιτητε (attributes) αντικεμενα Ελαστικη και αντικεμενα μηχαν. Πρα απ αυτ τι δο ιδιτητε, η κληση μπορε να χει και λλε ιδιτητε πω μοντλο και χρωμα.

Α φτιζουμε τρα μερικ αντικεμενα Αυτοκινητου:

```
my_car = Car(model="Ford Escort", color="Blue")
your_car = Car(model="Ferrari Testarossa", color="Red")
```

Warning: Στο παρδειγμα αυτ, οι instances των ελαστικη και τη μηχαν δημιουργονται μσα στο σμα τη κληση Αυτοκινητο. Ω αποτλεσμα αυτο λα τα αντικεμενα Αυτοκινητου θα χουν την δια μηχαν και τα δια ελαστικη. Αν θλουμε να φτιζουμε αυτοκινητα με διαφορετικη μηχαν και ελαστικη πω θα το πετχουμε; Αυτ το ερτημα θα το απαντσουμε αργτερα, καθ εναι καλτερα να το εξηγουμε χρησιμοποιητα την κανονικη συνταξη τη Python. Για την ρα λοιπν, δστε περισστερη προσοχη στην Ιδα τη Συνθεση και λιγτερο στην υλοποηση

Καλ λα αυτ... Εμνα γιατ μου χρειζονται;

Η απντηση σε αυτ το ερτημα δεν εναι και τσο απλ. Μια συντομη αναζητηση στο internet σχετικ με τα πλεονεκτα του Αντικειμενοστραφο Προγραμματισμο (benefits/advantages of Object-Oriented Programming) θα επιστρηει πλθο σελδων που απαντον στο ερτημα αυτ. Οι απαντσει χωρζονται σε δο σκλη:

- Στα οφλη σε εππεδο κδικα
- Στα οφλη σε εππεδο οργνωση.

Τα οφλη τη πρτη κατηγορα εναι εκολο να γνουν αντιληπτ. Χρι στην κληρονομικητα αποφεγουμε να επαναλβουμε κδικα (αρχ "Do not Repeat Yourself" - DRY). Αυτ γνεται γιατ λα τα αντικεμενα μα μοιρζονται τον διο κδικα. Οι κοιν μεθοδοι ορζονται μα φορ στην υπερκληση και λε οι υποκλησει απλ την κληρονομον. Με τον τροπο αυτ μεινεται το μεγθο του κδικα. Λιγτερο κδικα σημανει λιγτερα bugs και πιο κατανοητ κδικα, δηλαδ κδικα που εναι πιο εκολο να συντηρηθε.

Τα οφλη τη δετερη κατηγορα, η αλθεια εναι τι μπορε να τα εκτιμσει, μνο αφο χει δη κατανοσει και χρησιμοποιησει τι αρχ του OOP στα προγραμματα σου. Εν πση περιπτσει προκειμνου να δσουμε μα απντηση, θα πρπει να πομε τι ο OOP εναι μα προσγγιση που μα επιτρηει να φτσουμε σε υψηλ εππεδα αφαρηση (abstraction) μεινοντα με αυτην τον τροπο την πολυπλοκτητα των προβλημτων που καλομαστε να λσουμε (και ποιο κατλαβε, κατλαβε :P).

Indices and tables

- `genindex`
- `search`

p

`Python_Tutorial_(Greek)`, 3

P

[Python_Tutorial_\(Greek\) \(module\)](#), [1](#)